

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil bare sige meget kort, at det reelt handler om, at her ligger et lovforslag om de nordiske samarbejdsformer. Vi vil støtte forslaget, men vi mener, at hele området om dobbelt statsborgerskab i forhold til de diskussioner, der foregår rundt omkring i Europa og andre nordiske lande, skal tages op ved en senere lejlighed og diskuteres her i salen, sådan at vi også i Danmark deltager i den proces, som andre europæiske lande og andre nordiske lande er ved at gå igennem.

Elsbeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre vil stemme ja til lovforslaget, sådan som det foreligger, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi til efteråret vil komme med et beslutningsforslag, hvor vi opfordrer regeringen til at sætte fokus på det her spørgsmål om dobbelt statsborgerskab.

I Det Radikale Venstre er vi en smule i tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt stadig at holde fast i den almindelige regel om, at vi er imod dobbelt statsborgerskab. Der er en række lande, der har lavet et udredningsarbejde om dobbelt statsborgerskab, bl.a. de nordiske lande, og vi vil derfor til efteråret opfordre regeringen til at sætte et lignende udredningsarbejde i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 24/4 2002. Første behandling 30/4 2002. Betænkning 8/5 2002. Anden behandling 17/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 9.05

Forhandling

Søren Krarup (DF):

Præterea censeo, for øvrigt mener jeg, at indfødsretspraksis skal ændres. Jeg tillader mig at tage ordet ved denne lejlighed for at markere, at det også bliver praksis for erhvervelse af dansk indfødsret.

Dette er i dag en afsked og en ny begyndelse: En afsked med det gamle usle kontorcirkulære, som har ført til meddelelse af dansk indfødsret i titusindvis om året, strøet i grams som et værdiløst papir, og et goddag til den nye praksis, som fremgår af den aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som hænger nøje sammen med den nye udlændingelovgivning, lovforslag nr. L 152, der vedtages i dag og træder i kraft fra den 1. juli 2002. Vi glæder os over at slippe af med en ynkelig, ussel fortid, og vi er fulde af håb og forventninger til en fremtid, der atter sætter pris på Danmarks rige.

I den forbindelse vil jeg fastholde, at dansk indfødsret ikke er noget ligegyldigt, man kaster i grams til alverden, men er et lands fornemste gave, som kun skænkes dem, der er værdige til at modtage den.

Dette betyder rigtig nok ikke, at vi er tilfredse med aftalen om dansk indfødsret, der træder i kraft den 1. juli 2002. Vi havde ønsket den strammere, først og fremmest i forbindelse med det antal, der årligt får dansk indfødsret, men også i forbindelse med Indfødsretsudvalgets pligt til nøje at gennemgå ansøgerne og på den måde virkelig være ansvarlig for, hvem der opnår indfødsret. Denne meddeles som bekendt ved lov ifølge grundlovens § 44. Det indebærer lovgivernes pligt til at kende og veje ansøgenes kvalifikationer. Et stort arbejde, javist, men det er et arbejde, som grundloven pålægger lovgiverne, ikke embedsmændene.

Alligevel skal det ikke skjules, at den nye aftale er en stor forbedring og et stort fremskridt. Den stiller nu de alvorlige krav til ansøgerne, som manglede før, og den fastholder samtidig ansøgerne på, at indfødsret ikke er en formalitet, en tom skik, men er ensbetydende med at vælge at ville være dansk og at lægge sin loyalitet i Danmark. Konsekvent nok meddeles indfødsretten derfor ved en ceremoni, hvor de nye danske statsborgere aflægger et løfte til deres nye fædreland om at være det tro.

Jeg har naturligvis bemærket, at et sådant løfte har vakt adskillige journalisters morskab. Den følelse, der hedder troskab, er dem åbenbart temmelig ukendt. Den skik at love troskab, når man indgår i en ny forpligtende sammenhæng, f.eks. ægteskab, synes en del danskere af i dag fremmed. Det siger en del om dem. Den etiske ansvarlighed, den forpligtede eksistens, der ligger i det smukke ord troskab, er åbenbart ikke i kurs i en vis del af befolkningen, i hvert fald den del, der befolker medierne. Lad os da glæde os over, at de kommer til at lære den at kende. Lad os glæde os over, at der med de nye regler for indfødsret atter kommer dybde og alvor i forholdet til Danmark.

Vi tager i dag med glæde afsked med fortiden, og vi fatter håb til fremtiden.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det, der kalder mig op, til trods for at vi får en lang debat i dag, er det her udtryk, som vi nu den ene gang efter den anden hører: at dansk indfødsret er noget, som bliver kastet i grams, at vi uddeler den i flæng til mennesker, som søger om den.

Det synes jeg ikke skal stå uimodsagt, og jeg vil godt sige, at selve holdningen, selve tonen i det indlæg, som hr. Søren Krarup holdt fra talerstolen, er et led i den, jeg vil næsten sige bagvaskelseskampagne af udlændinge, som foregår i det her land. Det er en holdning, som Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan støtte. Vi synes, at det er et led i en skræmmekampagne, en kampagne, som lægger fremmede for had i det her land, som er uværdig at føre fra Folketingets talerstol.

Socialdemokratiet har ikke skrupler i forhold til at bruge en bremseklovs eller stramme grebet om kriminelle udlændinge, også i forhold til statsborgerskab. Socialdemokratiet har ikke noget imod, at man underskriver en erklæring om, at man ønsker at overholde dansk lovgivning, når man søger dansk statsborgerskab. Socialde-

mokratiet har noget imod den tone, der sniger sig ind i Dansk Folkepartis indlæg den ene gang efter den anden. Man er næsten fristet til at sige, at det bliver værre fra gang til gang.

Kl. 9.10

Det imponerende er, at regeringspartierne hver gang holder sig tavse. Det er en minister, der taler under drøftelserne, ordførerne fra V og K forholder sig hver gang tavse. Regeringens parlamentariske grundlag er jo ikke enig med regeringen på det her felt. Man kunne måske fristes til at sige, at så længe regeringspartierne ikke tager ordet, er det udtryk for, at de er enige med regeringens parlamentariske grundlag.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne her fra talerstolen have lejlighed til at byde vores nye medborgere velkommen. Jeg synes, det er en dag, som jeg som lovgiver i denne her forsamling er glad for. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til takke mange af de personer, der har henvendt sig og været glade for, at der er nogle, som her fra talerstolen tager afstand fra højrefløjen og byder dem velkommen som ligeværdige borgere i det her samfund.

Det har været en skæg eller en lidt forunderlig oplevelse som nyt folketingsmedlem at opleve, at tingene er vendt lidt på hovedet herinde. Vi har i en ekstrem grad en nationalistisk regering, som godt nok kalder sig for liberal, men som på alle måder er utrolig reaktionær og indadvendt. Det imponerende er, at vi har et Dansk Folkeparti, der har bestemt udlændingepolitikken med regeringspartierne som støttepartier.

Det er for SF afgørende at sige, at vi til enhver tid vil sætte de internationale værdier højt. Vi mener, at Danmark er en del af den internationale virkelighed, og det vil vi forholde os til. Vi mener ikke, at de religiøse værdier skal være i højsædet og bestemme, hvordan det danske samfund skal styres, men at det tværtimod skal være verdslige værdier som demokrati, ligestilling og solidaritet, som skal være bestemmende for, hvordan det danske samfunds politiske virkelighed skal se ud.

Vi er helt bevidste om, at de reaktionære kræfter er på fremmarch, ikke alene i andre europæiske lande, men faktisk i høj grad i Danmark. Vi har set en Le Pen i Frankrig stikke snuden frem og give sine ubehageligheder til kende. Vi har set Dansk Folkeparti i Danmark. Det, man kan se er den markante forskel på den franske situation og den danske situation, er, at de borgerlige partier i Frankrig helt konse-

kvent og helt skarpt har taget afstand fra Le Pen og helt klart har markeret, at de ikke vil gå i samarbejde med Le Pen, hvorimod de borgerlige partier i Danmark har brugt det ekstreme højres stemme og har solgt udlændingepolitikken for at kunne sidde med regeringsmagten. Det synes jeg er den markante forskel, det synes jeg er flovt, og jeg synes, at det er for dårligt, at de borgerlige ikke som i Frankrig har haft ryggrad til at stå imod.

At vi i den grad i Danmark har sat hr. Søren Krarups nationalistisk religiøse linje i højsædet i den måde, som vi styrer udlændingepolitikken på i Danmark, synes jeg er flovt, og vi vil fra SF's side kæmpe imod det. Vi vil noget andet, vi præsenterer vores ideer, og vi vil i en anden retning. Den dag, der kommer et andet flertal, vil vi arbejde for, at det bliver det, der kommer til at præge den måde, som Folketingets politik bliver ført på.

Kl. 9.15

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo snart ved at være en fast ceremoni, at hr. Kramer Mikkelsen og jeg mødes heroppe ved indfødsretsforslag. Det skal jeg såmænd ikke sige noget til, men jeg vil nok påtale hr. Kramer Mikkelsens trang til at mistænkeliggøre.

Selvfølgelig kan han – men det er underligt, at han ikke vil – begribe, at der ikke er tale om, at fremmede lægges for had, men at der er tale om, at man skønner på det, man har. Det, der ligger i selve begrebet indfødsret, er, at der er en forskel, at der faktisk er noget, der hedder danske statsborgere. Det hænger sammen med, at Danmark er noget, som disse danskere vil beskytte, og derfor har man indført en indfødsret, man skal kunne opnå. Jeg synes, det virker lidt for tungnem, at det er nødvendigt at gentage det.

Jeg skal ikke kommentere hr. Kamal Qureshis indlæg, for det svarede til, hvad jeg forventede. Men når han nu taler om disse religiøse bevægelser, som han undsiger, kan jeg ikke undlade at nævne, at forleden hørte jeg i Deadline, at man i anledning af en bog om Vesten og islam sagde, at modsætningen findes mellem fundamentalister og fremskridtsvenlige, og man havde den dristighed at sammenligne evangelisk-luthersk kristendom med islam.

Det er grotesk tåbeligt, eftersom den egentlige modsætning til den fundamentalisme, der ligger i islam, just er den kristendom, der son-

drer mellem Guds rige og kejserens rige. Jeg forventer ikke, at hr. Kamal Qureshi forstår det, men jeg håber, andre gør det.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg ved ikke, om det er mig, der er tungnem. Men hvis man ikke er enig med hr. Søren Krarup, er man altså tungnem, og så er jeg nødsaget til at sige, at så tror jeg, der er ganske mange mennesker i dette land, der også er det. Men lad det nu ligge.

Vi får den ene teologiske belæring efter den anden her fra talerstolen i disse sager. Det er lidt trættende, og det er også derfor, at det frister én til at gå på talerstolen. Det, der undrer mig, er, at regeringspartierne ordførere ikke går på talerstolen og tager ordet i disse sager, men der er måske en på vej.

Jeg vil godt sige, at fra Socialdemokratiets side ser vi sådan på det, at når folk ansøger om dansk statsborgerskab og typisk har boet i Danmark i 10, 20, 30 år, hvorfor skal man så lægge disse mennesker og alle andre fremmede for had? Det er det, man gør fra Folketingets talerstol den ene gang efter den anden, men for Socialdemokratiet er en ansøgning om dansk statsborgerskab det ultimative ønske om integration i det danske samfund.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi, og jeg skal gøre opmærksom på, at fru Else Theill Sørensen har meldt sig som ordfører.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg har ikke sat mig ned og tænkt over de store teoretiske forskelle mellem en reaktionær muslim og en reaktionær kristen. Men jeg er bare opvokset i den videnskabelige tradition, at hvis et væsen ser ud som en kat og opfører sig som en kat, er det nok også en kat, og så fremdeles.

Hvis man på afgørende udtalelser, på afgørende holdninger, på afgørende politiske standpunkter ligner hinanden til forveksling og går hånd i hånd – altså de reaktionære i Danmark fra både den muslimske og andre religiøse lingers side og de højre reaktionære kristne i Danmark, som også er repræsenteret i Folketinget – hvis deres udtalelser, deres holdninger og deres indgange er ens, har jeg i hvert fald som en almindelig person, der ikke er inde i de dybsindi-

ge teologiske overvejelser, svært ved at adskille dem. Det er da meget muligt, at jeg skal have en større teologisk indsigt, men jeg vil spørge: Hvis det er sådan, at man skal have en større teologisk indsigt for at kunne se forskellene, er det så ikke dét, der reelt er problemet?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg hilser med glæde, at hr. Kamal Qureshi erkender, at han ikke ved noget som helst om det, han taler om, men så synes jeg, han skulle lade være med at sige noget. Det ville faktisk gavne debatten.

Så må jeg sige til hr. Kramer Mikkelsen, at når man har haft en praksis, der har betydet, at vi f.eks. i løbet af dette forår har fået 20.000 nye indfødsretstildelinger, er der noget afgørende galt med den praksis, og det er det, vi også gang på gang har fastslået.

Kl. 9.20

Når hr. Kramer Mikkelsen nu taler om, at det er mig, der er tungnem, og at befolkningen heldigvis ikke deler opfattelse med mig, vil jeg bede hr. Kramer Mikkelsen huske, at faktisk skete der den 20. november 2001 noget afgørende i Danmark. Det viste sig, at befolkningen er aldeles uenig med hr. Kramer Mikkelsens parti og hele venstrefløjen. Det er derfor, tingene nu er, som de er her i Folketinget, og det er noget, vi hilser med glæde.

Lad mig sige til sidst, at dette er en glædens dag. Det er afskeden med kontorcirkulæret, det er indførelse af en ny form for tildeling af indfødsret, som er helt anderledes ansvarlig, og vi er glade for det.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen det er jo ganske interessant. Jeg mener ikke, at jeg sagde, at hr. Søren Krarup var tungnem. Jeg mener sådan set, at det var dét, jeg blev kaldt her fra talerstolen, og jeg antydede blot, at spørgsmålet var, om den danske befolkning havde den samme opfattelse. Det har jo ikke noget med valget at gøre.

Men jeg vil godt sige, at folk, der søger dansk statsborgerskab, er folk, der typisk også har børn, som er født i Danmark. Det er folk, der har gået i skole i Danmark og har børn, som taler dansk og skal bo og rodfæste sig i det danske samfund. Det er dem, hr. Søren Krarup afviser her fra talerstolen.

Der er noget interessant ved denne aftale, som man har indgået uden forhandling med andre af Folketingets partier. Blokpolitikken er jo også på dette område noget, der har rodfæstet sig i regeringens arbejde. Til trods for at man ved valget sagde, man ville gøre det modsatte, har man dannet en fast og solid blok, som er rodfæstet med det yderste højre i dansk politik.

Jeg vil godt spørge: Skal jeg forstå det, hr. Søren Krarup siger her fra talerstolen, sådan, at Dansk Folkeparti fremover agter at stemme for lovforslag om dansk indfødsret her i Folketingsalen, for nu har man jo lavet en aftale med regeringen? Skal jeg forstå det sådan?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må bare sige, at jeg vil som folkevalgt have lov til at mene hvad jeg vil om, hvad hr. Søren Krarup siger, uden at indgå i en teologisk diskussion om, hvilke forskelle der er mellem den ene reaktionære fløj i Danmark og den anden reaktionære fløj i Danmark.

Jeg vil også mene, at det var forkert, hvis jeg opførte mig bare tilnærmelsesvis på den måde som læge, når patienterne henvender sig til mig: Jamen I er sgu bare dumme, I forstår jo egentlig ikke, hvad det er, jeg siger, og I er egentlig ikke syge. Jeg ved det jo godt, for jeg har jo læst, og jeg ved jo, hvad forskellen er mellem det ene og det andet. Det ville være forkert.

Jeg har en relativt pragmatisk indgang til tingene. Jeg gør ikke alting til essentielle problemstillinger, og når folk opfatter et problem og siger, at de har svært ved at se forskel på den ene reaktionære fløj i Danmark og den anden reaktionære fløj i Danmark, uanset hvad fløjenes religiøse baggrund er, kan jeg forholde mig til det og sige: Ja, det er rigtigt, sådan er det. Vi har som SF'ere en masse mere til fælles med lignende bevægelser og lignende politiske organisationer i andre lande, end vi har med Dansk Folkeparti. Sådan er det bare.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg fastslår, at hr. Kamal Qureshi ikke forstår ét ord af det, der ligger i det, han kalder religiøse problemstillinger, men det skal jeg såmænd ikke klandre ham for. Han burde vide det, når han udtaler sig, men jeg kan konstatere, at han deler vilkår med hele den kulturradikale mediefløj her i landet, sådan som det også fremgik forleden.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, om vi for fremtiden vil stemme for indfødsretslove: Det afhænger sandelig helt af resultatet. Jeg har sagt, at vi er utilfredse med, at der også efter den nye ordning formentlig kommer alt for mange. Vi ville have sat et ganske bestemt antal på. Jeg kan meddele, at i 1980 var det ca. 1.500, der fik dansk indfødsret, men her i foråret har vi altså tildelt 20.000 statsborgerskaber.

Jeg vil ikke på forhånd love, at vi stemmer for. Jeg kan sige, at der er sket en kraftig forbedring, men om den er stor nok, tør jeg ikke sige, og derfor vil jeg bestemt ikke love, at vi vil stemme for kommende indfødsretslovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Kl. 9.25

Else Theill Sørensen (KF):

En gang imellem handler politik om synlighed og hørlighed, og lige nu kan jeg f.eks. ikke se hr. Kramer Mikkelsen, og måske har han slet ikke været her – jo, det var han, sidst jeg sagde noget i denne sag her fra talerstolen, så jeg er da ked af nu igen at få at vide, at jeg bare sidder og ikke siger noget.

Jeg sagde sidste gang det, jeg godt ville gentage her: både jeg og Det Konservative Folkeparti anerkender i høj grad det arbejde, der laves af embedsmændene i indfødsretskontoret. Der har på intet tidspunkt været tegn på andet end omhyggeligt og godt arbejde, som vi fuldt ud anerkender. Jeg og Det Konservative Folkeparti anerkender også, at der før den 20. november var et andet flertal, som havde nogle andre krav til det at få dansk indfødsret, og sådan er spillereglerne til og med dette lovforslag.

Jeg sagde sidste gang, at jeg ville tage initiativ til, at vi starter næste samling med at tage grundige drøftelser i Indfødsretsudvalget om hele denne problematik – altså om, hvordan indfødsretslove bliver til. I øvrigt skal jeg i den forbindelse sige, at jeg og mit parti er meget glade for de nye regler og de nye, skrappere krav, som vi nu har forhandlet på plads.

Hr. Kamal Qureshi antydede, at regeringspartierne gennemfører Dansk Folkepartis politik. Det er ikke min opfattelse, at det er sådan. I Det Konservative Folkeparti har vi siden 1990 haft nogle ønsker for dansk udlændingepolitik. Disse ønsker har der ikke været flertal for før, men det er der nu. Jeg ved ikke, om det er de sidst tilkomne stemmer, der skal have æren for, at vi nu

kan få vores politik gennemført, sådan synes jeg ikke, det plejer at være.

Såvel udlændingeloven som de nye regler om indfødsrets meddelelse er helt i overensstemmelse med konservativ politik. Vi vil gerne stille krav til de udlændinge, der kommer til landet, vi vil gerne stille krav til nye danske statsborgere, og så vil vi i øvrigt gøre os umage for at hjælpe dem til at blive en positiv og en god del af det danske samfund.

Jeg er ked af, at man altid skal have skudt i skoene, at man lægger udlændinge for had, fordi man vil stille nogle krav til de mennesker, der skal bo i vort land. Jeg har en grundlæggende respekt for hvert eneste menneske, jeg møder, uanset hudfarve, religion eller oprindelse. Men jeg vil have lov til at være bekymret, når der kommer nogle mennesker her til landet, som har en livsopfattelse, som jeg mener kan true dansk kultur og den måde, vi lever sammen på i Danmark.

Så vil jeg i øvrigt også meget gerne byde de nye danske statsborgere velkommen. Jeg håber, at de uanset løfter, eder, eller hvad det nu hedder, vil være loyale og tro over for det danske samfund til glæde og gavn for både dem selv og for os.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der foreløbig tre, der har meldt sig for korte bemærkninger. Den første er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter hr. Kramer Mikkelsen og så hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det bliver mere uhyggeligt at være dansker, og det gør det, fordi tingene rykker længere og længere til højre.

Jeg havde da troet, at grunden til, at der skulle ske så mange stramninger af udlændingepolitikken, var, at Dansk Folkeparti havde fået indflydelse. Men sådan er det åbenbart ikke. Det er ikke på grund af den yderste højrefløj.

Det højreskred, vi er udsat for, er røget så langt til højre, at man bliver helt skamfuld over at være dansker. Vi har lige fået bekræftet heroppefra af fru Else Theill Sørensen, at det er konservativ udlændingepolitik, men det er jo rart, at vi endelig kan få løftet sløret for, hvor de stramninger reelt kommer fra; det er åbenbart ikke fra Dansk Folkeparti. Men vi kan jo også forstå på hr. Krarup, at de vil have tingene gjort endnu strammere.

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen: Når vi nu har fået den indrømmelse, at det her er konservativ politik, og at det ikke har noget at gøre med, at Dansk Folkeparti har fået indflydelse – betyder det så, at også Det Konservative Folkeparti ønsker at gå endnu videre? Betyder det, at man vil gå længere og lave flere stramninger i fremtiden, eller stopper det her?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen jeg anerkender sandelig også, at det ene af regeringspartierne i hvert fald en gang imellem nødtvungen tager ordet, når vi debatterer indfødsret, og når vi andre efterlyser det.

Har man indgået en aftale? Det er jo det interessante spørgsmål. Har man så indgået en aftale, der nu skaber ro om indfødsretsspørgsmålet? Det er i hvert fald ét spørgsmål, som kunne stilles.

Kl. 9.30

Så vil jeg godt sige i øvrigt om Socialdemokratiets holdning til det her, at Socialdemokratiet fuldstændig er inde på samme linje i forhold til, at der skal stilles krav til mennesker, der søger statsborgerskab. Selvfølgelig skal der det. Et hvilket som helst individ, der ikke stiller krav til sit medmenneske, viser jo heller ikke det samme menneske respekt.

Så i respekt over for de mennesker, der søger dansk statsborgerskab, mener vi selvfølgelig, at der skal stilles krav. Men igen: Det behøver ikke at føre til, at man skal føre en dialog, og at man skal benytte sig af en tone, som i øvrigt lægger samtlige andre udlændinge i det her land for had, og det er det, der sker.

Det undrer mig ligesom den forrige ordfører lidt, at Det Konservative Folkeparti mener, med det i øvrigt ellers anstændige niveau, der har været i udlændingedebatten i det her land, at det er Det Konservatives Folkepartis egen politik, der er slået igennem i programmet her.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må sige, at det er imponerende at høre, at de borgerlige partier ikke alene samarbejder med det yderste højre, men faktisk har overtaget deres politik. Det synes jeg virkelig er noget, der er skræmmende, for det viser jo rent faktisk, at skulle der være et flertal, der så anderledes ud, og Dansk Folkeparti ikke var til stede, så ville man have gennemført den samme politik, som

man fremlægger i dag. Det synes jeg godt nok er skræmmende.

Men jeg vil da gerne høre, hvilken forskel der er på det, som De Konservative gerne vil, og det, Dansk Folkeparti vil i forhold til det her lovforslag. Jeg vil meget gerne høre, hvilken forskel der er på De Konservatives politik og Dansk Folkepartis politik. Jeg går ud fra, at når man fremlægger et forslag, som der er enighed om, så har man indgået nogle kompromiser.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jeg er hverken skamfuld eller flov eller noget andet over at stå ved noget, der har stået i konservative parti-programmer siden 1990, længe før Dansk Folkeparti var opfundet. Det er ikke noget, vi har arvet eller overtaget eller går efter. Langt det meste af det, der nu gennemføres, er noget, der har stået i vores program. Jeg skal finde det frem og fremlægge det for fru Rosenkrantz-Theil.

Vi har ingen planer om at gå videre. Vi er godt tilfredse med de stramninger, der nu sker, men jeg vil så i øvrigt sige – det har jeg skrevet til sidst – at jeg tror, vi kom lidt væk fra L 203, som handler om indfødsrets meddelelse.

Til hr. Kramer Mikkelsen og hr. Kamal Qureshi: Jeg vil altså ikke påduttes, at jeg har haft en hadsk eller negativ tone over for udlændinge. Det vil jeg i hvert fald meget gerne have dokumenteret. Det har ikke været min hensigt, jeg har aldrig ment det sådan, og jeg kan og vil ikke acceptere, at vi bliver påduttet, at vi har påtaget os andres politik, i det omfang det faktisk er vores egen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Der er et gammelt ordsprog, der siger, at den, der tier, samtykker. Man kunne jo stille sig selv det spørgsmål, og det er jo sådan set også det, vi forsøger at stille fru Else Theill Sørensen og også Venstres ordfører og ministeren, som stort set aldrig går på talerstolen i denne her sammenhæng. Når jeg anerkender, at Det Konservative Folkepartis ordfører, og så må jeg så skynde mig at sige, ofte tegner sig i disse debatter, så er det i virkeligheden også ment som en ros. Men jeg vil godt sige, at det jo ikke er helt forkert at kritisere regeringspartierne ordførere for ikke at blande sig i de her debatter, for Venstre ser vi stort set aldrig på talerstolen, når det her skal debatteres.

Det, der er interessant, er jo at vide, når hr. Søren Krarup tager ordet som en del af regeringens parlamentariske grundlag – og det kunne jo egentlig være interessant at få gransket indimellem, om det, der bliver sagt herfra, egentlig burde kunne siges fra Folketingets talerstol: Er det ord, er det toner, som Det Konservative Folkeparti, ud over det indhold, man har aftalt i det her forlig, denne her blokpolitik, som man nu vil føre på det her område, i øvrigt ellers er enig i?

Det kan da godt være, at man ikke vil lægges for had, men hvis man i øvrigt ellers tier stille omkring det, som hr. Søren Krarup siger fra talerstolen, så er man jo enig med ham.

Kl. 9.35

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg forholder mig helt konkret til det her lovforslag. Derfor spurgte jeg fru Else Theill Sørensen om forskellene på De Konservatives politik og Dansk Folkepartis politik.

Jeg anerkender, at fru Else Theill Sørensen har været oppe og tage afstand fra nogle af de udtalelser, Dansk Folkeparti er kommet med. Jeg forholder mig til den politik, der føres; jeg forholder mig til de holdninger, der ligger bag den politik. Hvad fru Else Theill Sørensen mener, når hun møder en person med en anden etnisk baggrund, er ikke det, der er på tale her fra Folketingets talerstol, det vil jeg hverken sige det ene eller det andet om. Det, jeg kan forholde mig til, er, hvad det er for en funktion, man som lovgiver forholder sig til fra Folketingets talerstol. Og der kan jeg bare konstatere, at fru Else Theill Sørensen rent faktisk mener, at det lovforslag, som Dansk Folkeparti støtter, som kommer her efter de nye retningslinjer, er konservativ politik.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der laves mange analyser, hvor det siges om Europa i øjeblikket, at det er Le Pen, og det er Berlusconi, og det er Haider, og det er Dansk Folkeparti, som er skræmmende ved udviklingen. Jeg vil gerne sige, at når den konservative ordfører siger, at den danske udlændingepolitik er et udtryk for De Konservatives udlændingepolitik, så er jeg da enig i, at så er Dansk Folkeparti da virkelig skræmmende, for det her er da et af de mest skræmmende eksempler på, hvor udlændingepolitikken kan komme hen. Og det er altså her i Danmark, og det er på baggrund af

konservativ politik, ikke Dansk Folkepartis politik, kan jeg forstå på De Konservatives ordfører.

Jeg havde ikke forventet, at De Konservatives ordfører var skamfuld, for havde De Konservatives ordfører været det, så var De Konservatives ordfører vel ikke gået med til den politik, som de har magt til at lave. Det er mig, der er skamfuld over som dansker at blive sat i samme bås af de mange mennesker, som ønsker at få dansk statsborgerskab, som har boet her i 10-20-30 år, hvis børn er danske, er vokset op her og har gået i skole her. Jeg er skamfuld over at leve i et samfund, der siger til dem: Vi ønsker ikke, at I skal blive fuldgyldige medlemmer af vores samfund. Det er det, jeg er skamfuld over, men det kan jeg forstå, at De Konservatives ordfører ikke er.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil gerne bede om, når referaterne af dette møde bliver skrevet ud, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil være så sød og rar at læse dem og lægge mærke til, hvad jeg har sagt, og så knytte kommentarer til det i stedet for, hvad fru Pernille Rosenkrantz-Theil mener hun har hørt jeg muligvis har tænkt eller sagt.

Jeg har stået og budt velkommen til de mennesker, vi nu giver indfødsret. Er det at gå imod lovforslaget? Vi stemmer for det lovforslag, og det har vi ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, og det har vi gjort ved samtlige indfødsretslovforslag, så længe jeg i hvert fald har hørt om dem.

Så vil jeg sige to ting: Det er L 203, vi behandler; det synes jeg vi er kommet temmelig langt væk fra. Og så helt generelt: Jeg vil gerne vurderes og bedømmes på mine egne udsagn, mit eget tonefald og ikke på andres. Og jeg skammer mig ikke over at være konservativ og have konservative synspunkter.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til den absolut sidste runde af korte bemærkninger. Først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter hr. Qureshi og til sidst hr. Kramer Mikkelsen, og så bliver der lejlighed til at svare for ordføreren.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg hørte bestemt godt, at den konservative ordfører bød de nye danskere velkommen. Men hvad jeg også hørte, og hvad vi jo har vidst et stykke tid nu, er, at der er en aftale mellem

Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre om at lave stramninger i forhold til, hvem der i fremtiden kan få indfødsret.

Det er altså meget fint at stå heroppe og byde velkommen til de nye danskere, vi giver indfødsret i dag, men i fremtiden vil det jo være sådan, at den liste bliver kortere, fordi Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti ikke ønsker, at den gruppe mennesker, som søger statsborgerskab, altså folk, der har boet her for de flestes vedkommende 10-20-30 år, som har børn her og har skabt sig et liv her, antalmæssigt bliver det samme næste gang. De vil ikke have det sådan, at de mennesker får statsborgerskab og bliver fuldgældige medlemmer af det her samfund.

Kl. 9.40

Jeg synes måske, det er en lillebitte smule mærkeligt at stå heroppe og byde en gruppe mennesker velkommen, hvoraf man ved, at havde denne her aftale været indgået med Dansk Folkeparti for et halvt år siden eller for to år siden, havde man haft flertallet, jamen så var der en del af de mennesker, der ikke havde været på listen. Der var en del af de mennesker, man ikke havde ønsket skulle være på listen. Det er måske derfor, jeg synes, det virker lidt mærkværdigt.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Lad os da gøre det lidt konkret, synes jeg. Realiteten er, at en af de personer, fru Rosenkrantz-Theil nævner, bl.a. er min egen mor. Min mor kan ifølge de eksisterende regler ikke få statsborgerskab på trods af, at hun har været her i 30 år og på trods af, at hun faktisk har fået nogle børn, som er sådan lidt interesseret i det danske demokrati og faktisk deltager i det her samfund på alle måder. Hun har kunnet opdrage fem børn til at blive fuldgældige, aktive medborgere i det her samfund, men hun kan ikke, alene i kraft af, at man sætter nogle sprogkriterier for det fællesskab, der kendetegner det at være dansk, det fællesskab, vi skal have i det her samfund. Det synes jeg er et problem.

Jeg mener, at når mennesker har været her det meste af deres liv – måske mere end halvdelen af deres liv – har fået børn, som er opvokset i det her samfund som fuldgældige borgere, som deltager i det danske samfund, og som også yder deres, så skal de kunne få statsborgerskab. Sådan er det. Og der er den forskel åbenlys.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Så længe vi ikke hører ordførerne for regeringspartierne tage afstand fra de indlæg, som hr. Søren Krarup holder fra talerstolen, så må vi tage det som udtryk for, at man også er enig i den retorik, som anvendes her fra talerstolen af hr. Søren Krarup. Og det er det, der er det interessante.

Man har indgået en aftale med Dansk Folkeparti, men man har indgået en aftale med et parti, som i øvrigt ikke vil give løfter om at stemme for loven fremover. Og det jo bliver interessant at se, hvordan regeringen vil løse det problem.

Fra Socialdemokratiets side er kravet om danskundskaber i forhold til dansk indfødsret vigtigt. Vi anerkender, at de krav skal stilles, men vi mener samtidig også, det er nødvendigt, at der er nogle dispensationsmuligheder, således at det ikke skal være, som eksempelvis Dansk Folkeparti mener, at ældre mennesker med afasi, hjerneskode eller døvhed eller hvad det nu kunne være, ikke kan opnå dansk statsborgerskab, fordi de ikke kan lære at tale dansk. Den politik er vi ikke enig i i Socialdemokratiet. Vi mener, at der skal være nogle dispensationsmuligheder.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker flere at udtale sig efter fru Else Theill Sørensens og derefter ministeren?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Fru Rosenkrantz-Theil kan ikke forstå, at jeg kan byde velkommen til de nye danskere, når jeg ønsker, at listen skal blive kortere. Jamen de personer, der nu bliver danske statsborgere, er blevet det efter nogle regler, som har været gældende indtil nu. Og der er jo ikke noget som helst i den enkeltes forhold, som gør, at vedkommende ikke skal være velkommen. Men det er rigtigt, at fru Rosenkrantz-Theil nævnte nogle ting, som antydede, at jeg gerne ville have, at listen blev kortere. Nej, men jeg vil gerne have, at der stilles nogle krav til de mennesker, der er på listen. Og det, det hele handler om, er, at vi stiller nogle strammere krav specielt til, at man ikke skal have begået kriminalitet, og så nogle skrappe sprogkrav.

Det er det samme med hr. Kamal Qureshi. Jeg vil ikke udtale mig om det konkrete tilfælde med hr. Qureshis mor, men jeg vil sige, at nogle af de mennesker, som måske ikke har opnået at

lære at tale dansk, selv om de har boet her i mange år, måske havde haft et incitament til det, hvis de vidste, at det virkelig var et kriterium. Men lad os nu lade være med at diskutere de enkelte kriterier.

Til hr. Kramer Mikkelsen: Jeg er ikke enig i den retorik, som hr. Søren Krarup bruger. Jeg går heller ikke ud fra, hr. Kramer Mikkelsen altid har været enig i den retorik, som gennem tiderne har lydt fra VS og nu Enhedslisten. Der er i hvert fald ting dér, som jeg meget nødig vil have tillagt. Den retorik, der har været brugt dér, har nu heller ikke altid været en, jeg gerne ville stå som eksponent for.

Første næstformand (Svend Auken):

Inden ministeren får ordet, så har fru Pernille Rosenkrantz-Theil bedt om ordet som ordfører.

Kl. 9.45

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Først og fremmest synes jeg, at det er vigtigt at slå fast, hvem det er, der søger dansk statsborgerskab. For langt de flestes vedkommende er det folk, der har boet her i mere end 10 år. Det er folk, som har børn, der er født og vokset op i landet. Det er folk, der har arbejdet og boet her i landet og haft deres omgangskreds blandt danskere i en lang, lang årrække.

For mit vedkommende er jeg glad for, at en række af de udlændinge, der er kommet til landet for så mange år siden og har boet her, ønsker at blive fuldgældige medlemmer af vores samfund. Og jeg er glad for med den lov i dag at kunne byde dem velkommen, altså for de folks vedkommende, der har søgt og har fået optagelse på loven.

Desværre synes jeg, at reglerne er for stramme. Jeg synes, at det er for svært at blive dansk statsborger, som tingene er i dag, og desværre er det sådan, at det bliver endnu værre, efter at vi har fået et flertal til højre i salen. Og det vil sige, at endnu flere mennesker, der bor i Danmark og har boet i Danmark i årevis, vil bo her uden at være fuldgældige medlemmer og uden at kunne opnå det at blive fuldgældige medlemmer af vores samfund.

En af de ting, som bliver strammere med den nye lov, er, at man skal kunne skrive og læse dansk, ud over at man skal kunne føre en samtale på dansk. Tidligere var det sådan, at man kun skulle kunne føre en samtale.

Det er naturligvis problematisk for de af vores nye medborgere, der kommer hertil som an-

alfabeter. For dem er det i forvejen en kamp at tilegne sig et nyt sprog. Det også at skulle tilegne sig et nyt sprog i forhold til at skrive og læse er selvfølgelig endnu vanskeligere. Det vil altså sige, at den gruppe mennesker, der har kæmpet i årevis med at lære det danske sprog og har lært sig det så godt, at de uproblematisk kan deltage i et arbejdsliv, uproblematisk kan deltage i en samtale på dansk, uproblematisk kan varetage alle funktioner i det danske samfund på dansk, i fremtiden ikke vil kunne få statsborgerskab i Danmark. De vil til evig tid hele deres liv leve som andenrangsborgere i det her samfund. Det synes jeg er et stort problem.

Det uhyggelige ved denne lov, som jeg ser det, er, at vi ikke får regeringens største parti, Venstre, herop for at tage afstand fra retorikken i Dansk Folkepartis politik. Endnu mere uhyggeligt er det at være vidne til, at De Konservative understreger, at det er deres politik, der her bliver gennemført.

Det vil altså sige, at alle analytikerne – hver evig eneste analytiker, der har sagt, at det uhyggelige ved det højreskred, der sker i Europa, er Le Pen, men ikke Chirac, det uhyggelige ved det er Dansk Folkeparti, men ikke De Konservative og Venstre – jo har taget fejl.

Den politik, vi er vidne til i dag, den politik, der er blevet kritiseret af vores venner internationalt, er konservativ politik og Venstrepolitik. Dansk Folkeparti har i dag tilkendegivet, at de ønsker, at reglerne skal være endnu strammere. Og det er så det flertal, regeringen baserer sig på. Jeg synes, at det er skammeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som det, vi kalder privatist.

Goddag, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Goddag, hr. formand.

Det har jo været en spændende debat at følge, specielt når man selv har været ordfører på området indtil for et års tid siden og gennem 10 år har været medlem af Indfødsretsudvalget.

Jeg kan jo helt bekræfte det, den konservative ordfører sagde, at det, der nu bliver gennemført efter den 1. juli, er det, som Det Konservative Folkeparti fremsatte forslag om første gang for 10-11 år siden og gang på gang enten alene eller sammen med andre partier har fremsat forslag om.

Men så vil jeg godt direkte henvende mig til hr. Lars Kramer Mikkelsen, der ikke alene er fra Socialdemokratiet, men også er Socialdemokratiets ordfører i denne sag. Hr. Lars Kramer Mikkelsen har nu de sidste tre kvarter voldsomt angrebet et antal partier, som ikke tog ordet og redegjorde for, hvad deres partis holdning var. Jeg kan konstatere, at et af de partier, der ikke gjorde det, var Socialdemokratiet. Der er nemlig kun tre partier, der har været oppe som ordførere og fortalt, hvad de stod for, og det har været Enhedslisten, det har været Dansk Folkeparti, og det har været Det Konservative Folkeparti – ja, og så SF. Det bliver så fire.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen har brugt hele sin taletid til korte bemærkninger af 1 minuts varighed, hvor han er gået op og har kritiseret alt det, de andre stod for. Men hvad Socialdemokratiet står for, og hvilke holdninger de har, har vi ikke hørt om.

Så lad mig derfor rette tre direkte spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører. Vi foreslår jo nu, og det er der flertal for, at fremover skal folk, der har boet i Danmark i 7, 10, 15 eller 20 år, selvfølgelig kunne blive danske statsborgere, men de skal ikke kunne blive det, hvis de ikke kan tale et forståeligt dansk og i et rimeligt omfang kan læse dansk.

Hvorfor synes hr. Kramer Mikkelsen, det er o.k., at folk, der er fyldt 65 år og har boet her 30 år og ikke kan tale et ord dansk, kan blive danske statsborgere? Kan vi ikke få det at vide?

Kl. 9.50

Den andet ting, vi ønsker at ændre, er med hensyn til kriminalitet. Folk, der har begået meget grov kriminalitet, folk, der har begået mord, folk, der har begået voldtægt, folk, der har begået grove bankrøverier, kan heller aldrig blive statsborgere. Hvorfor har Socialdemokratiet den modsatte holdning, at de alligevel skal kunne blive danske statsborgere?

Lad mig så nævne den tredje væsentlige ændring, vi nu også indfører, nemlig at folk, der har boet her i mange år, skal dokumentere, at de ved bare en lille smule om det samfund, de nu ønsker at blive danske statsborgere i, altså en lille smule om vores politiske system, vores kulturbaggrund og lidt om vores geografi; at man eksempelvis ved, at Limfjorden er et vandløb, der skiller Nordjylland og Midtjylland og ikke bare er det diskotek inde på Strøget. Hvorfor skal man ikke vide det, vil jeg spørge hr. Kramer Mikkelsen.

Kunne vi altså ikke få lidt at vide om Socialdemokratiets politik i stedet for, at de bare skal kritisere og kritisere og kritisere?

Lad mig så slutte med at sige, at jeg er stolt af og glad for at være konservativ, og jeg og mit parti byder de mennesker velkommen til at blive danske statsborgere, der yder en indsats, der gider lære vores sprog, der gider lade være med at begå grov kriminalitet, og som gider sætte sig ind i det samfund, de ønsker at blive medlem af. Det synes vi er ret og rimeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg ville meget gerne begrænse debatten, men det er klart, at det sidste indlæg må give anledning til, at der kan gives korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg ved ikke, om hr. Helge Adam Møller har været i salen hele tiden, men jeg tror sådan set, at formanden kan bekræfte, at jeg faktisk havde ordet som ordfører. Jeg havde det godt nok ikke i rækkefølgen, men jeg havde rent faktisk ordet som ordfører.

Jeg vil godt sige, at Socialdemokratiet ikke er modstander af, at der skal stilles krav til danskundskaber. Socialdemokratiet er ikke modstander af, at der skal føres en skærpet tone eller politik over for folk, der begår kriminelle handlinger. Socialdemokratiet er heller ikke modstander af, at der skal indføres en eller anden form for prøve, eller hvad man nu kunne sige, for at opnå dansk statsborgerskab.

Det, Socialdemokratiet er afgørende imod, er, at man eksempelvis ikke kan give dansk statsborgerskab til mennesker, som af forskellige årsager ikke har mulighed for at lære at tale dansk. Det kan være folk, der er kommet til landet og aldrig har haft skolegang i deres hjemland; folk, der i øvrigt ellers bor og fungerer i det danske samfund, men som ikke kan blive danske statsborgere, fordi de ikke kan lære at tale dansk, idet de eventuelt er analfabeter, eller fordi de er døve eller har en hjerneskade, er torturofre, eller hvad det nu kunne være. Det er vi modstander af, og det er den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti står for.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vender tilbage til det her med viden om danske forhold. Jeg er stadig væk interesseret i at høre, ligesom jeg har været det under tidligere

debatter, om det så gør sig gældende på den måde, at ingen dansker, ikke én eneste nuværende dansk statsborger, skal kunne dumpe i den prøve. For jeg kan da høre på de spørgsmål, hr. Helge Adam Møller kommer med her, at der er jeg da ikke engang sikker i mine svar. Der ville da være et eller to af de spørgsmål, jeg ikke ville være et hundrede procent sikker på.

Jeg vil da gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om det så betyder, at jeg skulle kunne fratages mit danske statsborgerskab, for det er jo det, vi i realiteten taler om nu. Vi taler om, at man for at få dansk statsborgerskab skal kunne bestå en prøve. Det betyder altså, at hvis man ikke lige bestod sin geografi i 8. klasse, eller hvad ved jeg, så skulle man ikke kunne blive dansk statsborger, eller hvad?

Det er det der med 20 spørgsmål til professoren, og så sidder man og er smadternervøs og kan ikke lige, fordi man ved, at éns fremtid står på spil i forhold til den test, og så får man ikke svaret ordentligt på spørgsmålene, dumper og kan så ikke blive dansk statsborger. Det er den slags tilstande, man ønsker at indføre, og den type vilkårlighed synes jeg simpelt hen, at de borgerlige partier burde finde sig for gode til.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er hr. Qureshi, og så får hr. Helge Adam Møller lejlighed til at svare, og derefter bliver det ministeren.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil egentlig bare nævne nogle af de eksempler, hr. Helge Adam Møller måske efterlyser. Vi har modtaget borgere i det her samfund, der kom hertil som arbejdskraft på et tidspunkt, hvor vi manglede deres arbejdskraft, og i den periode fik de ikke nogen som helst form for undervisning, men de blev rent faktisk det, som De Konservative godt kan lide, nemlig selvforsørgende. De gik faktisk ind på arbejdsmarkedet og koncentrerede sig om at arbejde, om at tjene penge, så familien kunne klare sig, og så de kunne sikre, at deres børn kunne få en ordentlig uddannelse og kunne passe deres uddannelse.

Kl. 9.55

Det er nogle af de mennesker, som jeg f.eks. møder, og som ikke har haft lejlighed til at tilegne sig viden, eller nogle af de mennesker, der faldt ud af arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor arbejdsløsheden steg, og har været uden kontakt til den del af arbejdsmarkedet, hvor

man taler dansk, eller hvor man tilegner sig sprogkvalifikationerne. De mennesker har jo ikke kunnet få tilbud om danskundervisning. Det er jo en realitet. Og det er de personer, vi rent faktisk nu går ind og straffer, efter at de har brugt 20-30 år af deres bedste år på at arbejde i det her samfund for at bidrage til det her samfund, for at skabe en del af den velfærd, som vi andre nyder godt af.

Til dem siger man: Venner, I er ikke gode nok til at blive en del af det her fællesskab.

Jeg synes, det er et problem, at man ikke anerkender, at vi på et tidspunkt havde brug for en arbejdskraft, og at vi dér fik nogle mennesker, som kom udefra og hjalp os til at fastholde den velfærd, vi har, og til at bygge den velfærd op. Det er vel ikke kun sådan, at det er de mennesker, der har rødder tilbage til vikingerne, som er med til at skabe den velfærd, vi lever af?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, det er ikke kun dem, der har rødder tilbage til vikingerne, men det er også dem, der har rødder i Vietnam, i Sydamerika, forskellige steder i de arabiske lande, under én forudsætning: at de selv aktivt ønsker at yde en indsats for at blive borgere i dette land. Jeg ville synes, at det var helt naturligt, hvis jeg skulle immigrere til et andet land og havde boet der i 10, 20 eller 30 år, at jeg også ydede en indsats for at kende dets kultur og dets historie og kunne snakke dets sprog, ellers synes jeg ikke, at jeg skulle belønnes med statsborgerskab.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil frister mig næsten over evne, for jeg kunne forstå, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil heller ikke rigtig kendte svarene på de spørgsmål. Nu stillede jeg kun ét konkret spørgsmål, og det var, at det var rimeligt at vide, om Limfjorden var et vandløb mellem Nord- og Midtjylland eller et diskotek inde på Strøget, dette er så til oplysning. Og så spørger fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Hvis jeg nu ikke ved det, skal jeg så ikke blive dansk statsborger? Det er selvfølgelig en charmerende tanke. Men nej.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Folketingets debatter ville blive lange, hvis hr. Kramer Mikkelsen havde ret i, at man tilslutter sig alt det, man ikke tager afstand fra her i salen.

Det er helt i grundlovens ånd, at regeringen og ministeren holder sig i baggrunden, når det

vedrører indfødsretslovgivningen. Den har en helt særlig karakter.

De ekstra krav, der nu stilles, vedrører, at der skal gå 10 år fra straffens udståelse, til man kan få indfødsret, såfremt straffen har været på over 6 måneders ubetinget fængsel. Det skal der ganske meget til at få i Danmark. Endvidere er der skærpede krav til dansk kundskaber helt i lighed med en stribe andre lande, og der er udtrykkeligt en undtagelse for mennesker, som ikke kan lære dansk.

Jeg vil gerne ønske Folketingets nye Indfødsretsudvalg, som nedsættes i oktober, al mulig held og lykke med at finde et fortsat bredt samarbejde om tildeling af indfødsret i Danmark, og at dette samarbejde har mulighed for også at omfatte Dansk Folkeparti, ser jeg i enhver henseende som en fordel.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er muligt, at jeg ikke forstod ministeren korrekt, men så ser jeg frem til, at ministeren gentager det. Men sådan som jeg forstod hr. Søren Krarup, var der nu lavet en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om de fremtidige retningslinjer for indfødsret, og det er jo kun at ønske dem, der har fået mest ud af det, tillykke med det. Enhedslisten er fuldstændig uenig, men det er jo sådan set ligegyldigt. Men når det så er sagt, går hr. Søren Krarup herop og siger: Men i øvrigt er det ikke sikkert, at Dansk Folkeparti vil stemme for resultaterne af den aftale, altså når den aftale bliver omsat i praktisk politik.

Derfor vil jeg godt spørge integrationsministeren: Er det en del af den aftale, at Dansk Folkeparti stemmer for resultaterne af den aftale, eller ligger det ligesom åbent for Dansk Folkeparti, om de kan stemme for resultaterne af den aftale, og i så fald, hvor er det så, regeringen forventer, at regeringen får sit flertal for sine lovforslag på det her område fremover?

Kl. 10.00

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil tillade mig at fortælle en lille vittighed, jeg hørte for ikke så længe siden. Jeg synes, den kan være lidt sjov i denne diskussion for ligesom at sige lidt om, hvor diskussionen bærer hen:

Hvis jeg må bruge direkte tiltale: Hvad kalder hr. Bertel Haarder en flygtning på Månen? En

astronaut. Hvad kalder hr. Bertel Haarder 100.000 flygtninge på Månen? En skidegod idé.

Jeg synes egentlig på en eller anden måde, at det, at den vittighed bliver fortalt rundt omkring, giver en meget god idé om, hvordan flygtningepolitikken er blevet ført i dette Folketing. Det, at man synes, at 100.000 flygtninge på Månen er en skidegod idé, er et argument, vi hører gang på gang på gang herinde: Det er altså bedst, at vi ikke giver statsborgerskab til for mange, vi skal helst have færre; det er bedst, at der ikke kommer for mange, osv. osv. osv.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg ved godt, det var et citat af noget, som jeg går ud fra hr. Kamal Qureshi har hørt, men der forekom et enkelt ord, som vi normalt ikke ville tillade i Folketinget – også selv om det ofte er anvendt i dansk kultur. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Tiden tillader desværre ikke at rette op på hr. Helge Adam Møllers manglende geografisk kundskaber, men det at kalde Limfjorden for et vandløb er nok en kraftig underdrivelse, vil jeg sige som nordjyde.

Hr. Helge Adam Møller siger, at når folk har begået alvorlig kriminalitet, skal det have konsekvenser, og dermed giver han også udtryk for, at det har det ikke i dag. Men lad mig bare minde om, at de nuværende regler siger, at har man begået en alvorlig forbrydelse, der har givet over 3 års fængsel, får man oven i straffen en karensperiode på 15 år, inden man kan få statsborgerskab. Det kan nogle synes er for lidt, og man kan altid forhandle om, hvorvidt karensperioden skal være længere.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om hr. Helge Adam Møller ikke er enig med den tidligere konservative partileder og nuværende udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, som for ganske få år siden udtalte, at hvad man har begået af dumheder i de helt unge år, må tiden efterfølgende lægge afstand til, og derfor skal man ikke være fortabt. Sådan har det været for den nuværende udenrigsminister. Han har også fået tilgivelse for sine lovovertrædelser i de ganske unge år, og hvorfor skal det samme ikke også være tilfældet for mennesker med en anden hudfarve, der har begået dumheder? Skal man ikke på et tidspunkt sige, at nu må nok være nok?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror bestemt, at vi nærmer os tidspunktet for afstemning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg var hundrede procent enig med min udenrigsminister i den udtalelse, han kom med for et par år siden i den sag, hr. Frank Jensen henholder sig til. Det var en spirituskørsel for 30 år siden, hvis jeg husker rigtigt – 33 år siden var det.

Men jeg er ikke enig, når hr. Frank Jensen – og det er jo ærligt nok – vil overføre det system, så hvis man som 23-årig eller 24-årig ikkedansk statsborger begår en grov voldtægt eller myrder et andet menneske, kan man 25 eller 30 år efter få dansk statsborgerskab. Det mener jeg er en så grov handling, at det skal udelukke vedkommende fra nogen sinde at blive belønnet med et dansk statsborgerskab. Det er min holdning, og det er den konservative holdning.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Der er opnået enighed mellem tre partier om, hvorledes indfødsretslovsforslag udformes, men ikke om, hvorledes de behandles og vedtages her i Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det gav jo anledning til flere bemærkninger, men vi nærmer os alligevel tidspunktet for afstemning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, debatten er fuldstændig forbløffende, for den rejser dette spørgsmål: Hvorfor har Venstre i de seneste år stemt for hver eneste indfødsretslovgivning uden undtagelse?

Når de er blevet angrebet for det af Dansk Folkeparti, og når de er blevet angrebet for det af Det Konservative Folkeparti, har Venstre haft én eneste forklaring, nemlig at Venstre havde indgået en aftale om grundlaget for tildeling af indfødsret. Nu har man så lavet en aftale med Dansk Folkeparti om grundlaget for tildeling af indfødsret, men man har ikke sikret sig i den aftale, at man stemmer ens, når det praktiske resultat skal udmøntes i salen, og det rejser to spørgsmål, som jeg synes integrationsministeren skal svare på.

Punkt 1: Hvorfor har Venstre skiftet holdning i dette spørgsmål? Og punkt 2: Hvor er det, Venstre eller regeringen fremover forventer at få sit parlamentariske flertal, når man her i Folketinget fremsætter lovgivning, der giver indfødsret til forskellige folk?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det lyder flot, når man fra ministerens side taler om et bredt samarbejde og siger, at det er da fint, at Dansk Folkeparti kommer med. Jeg husker bare, at da jeg spurgte, om SF ville blive inviteret til samtale, var der højlydt latter i Indfødsretsudvalget. Jamen er det ministerens opfattelse, at et bredt forlig eller et bredt samarbejde kun kan ske med Dansk Folkeparti? Er vore mandater ikke stuerene?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Vi har hørt tidligere i debatten, at det er nye tider: man stopper slendrian og en praksis, som er helt utilstodelig osv. Nu sker der noget nyt, og man har indgået en aftale med regeringen.

Men nu viser det sig, at denne aftale, som jo er udtryk for ren og skær blokpolitik, i virkeligheden ikke fører til, at praksis nødvendigvis behøver at ændre sig, fordi der skal stemmes om sagerne i Folketingssalen. Jeg synes, det er virkelig interessant, og jeg skal lade være med at gentage spørgsmålet i samme, jeg var lige ved at sige retoriske, tonefald som tidligere ordførere, men blot spørge: Hvor har man tænkt sig at skaffe sit flertal fra, hvis man overhovedet ikke gider forhandle med de partier, som efter min fornemmelse er dem, man kan skaffe flertal med, nemlig Enhedslisten, SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet? Man har overhovedet ikke gidet drøfte denne sag med dem, men jeg tror egentlig, man forventer, at de skal stemme for de sager, som ministeren fremlægger efter at have indgået en aftale med Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da vi nu er gået i gang med at behandle det nye såkaldte kontorcirkulære, er der en række ting i det, som jeg synes er meget upræcise. Jeg vil egentlig gerne have svar på nogle spørgsmål i dag, også fordi jeg får en række henvendelser fra danske borgere i udlandet, som er usikre på, hvad det nye kontorcirkulære betyder for dem.

Der står i § 5, stk. 4, at det er nemmere for en udenlandsk ægtefælle at få statsborgerskab i Danmark, hvis ægtefællen – altså den ægtefælle, man skal familiesammenføres til – arbejder for danske interesser i udlandet. Hvad er danske interesser i denne sammenhæng? Hvis man f.eks. arbejder for et firma i udlandet, der som udgangspunkt er dansk, men som datterselskab alligevel arbejder under eksempelvis taiwansk flag, er det så for at varetage danske interesser, man er ude, eller hvordan forholder det sig? I det hele taget synes jeg, at ord som »danske interesser« er noget upræcise.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Der er mig bekendt ikke noget nyt i den bestemmelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg håber sådan set, at alle lægger mærke til, hvad det er, der foregår.

Det, der foregår, er, at regeringen indgår en aftale med Dansk Folkeparti om, hvordan man fremover skal behandle ansøgninger om dansk indfødsret, og det er regeringens soleklare ret. Men når man så har indgået den aftale, har man åbenbart ikke sikret sig, at Dansk Folkeparti vil stemme for resultaterne, når aftalen udmøntes i praksis. Det har man ikke sikret sig, og det er dårligt politisk håndværk fra regeringens side.

Kl. 10.10

Men det, der er det helt store problem, er, at man ikke vil svare og indgå i en diskussion om, hvor man forestiller sig at få flertallet fra, når det er sådan – som hr. Søren Krarup har sagt heroppefra – at Dansk Folkeparti vil stemme imod den konkrete udmøntning, fordi man i virkeligheden ønsker reglerne meget skrappe. Derfor vil jeg godt bede integrationsministeren svare på dette spørgsmål: Hvor forventer man at få flertallet fra? Og hvad er grunden til, at man i den aftale, man har indgået med Dansk Folkeparti, ikke har sikret sig, at Dansk Folkeparti vil stemme for resultaterne af aftalen?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Integrationsministeriet, tror jeg det er, har været så venlig at stille det nuværende kontorcirkulære og det gamle kontorcirkulære op over for hin-

anden. Det er meget venligt over for oppositionen, og det takker jeg for.

I § 5, stk. 4, i det gamle forslag står der:

»Har ansøgeren på grund af ægtefællens arbejde bopæl i udlandet, kan naturalisation kun meddeles, hvis ansøgeren tidligere har opholdt sig i Danmark i sammenlagt mindst 4 år.«

I det nye stk. 4 står der:

»Har ansøgeren på grund af ægtefælles arbejde bopæl i udlandet, kan optagelse på et lovfor- slag om indfødsrets meddelelse kun ske, hvis ansøgerens sammenlagte tidligere ophold her i landet opfylder opholdskravet i stk. 1. Det er en betingelse, at ægtefællens arbejde i udlandet er for danske interesser.«

Derfor spørger jeg endnu en gang: Hvad for- står man ved dette »danske interesser«?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har haft et tidligere spørgsmål til ministeren, som jeg ikke har fået svar på, men jeg vil da gerne spørge igen.

Nu har vi fået at vide, at de nye ændringer af lovforslaget kommer til at gælde her, og det er klart, at vi diskuterer det her, for det får vi ikke lejlighed til hen over sommeren. Er det også Venstres politik, ligesom De Konservative har sagt, at det er deres politik? Eller er det en politik, man som parti indgår kompromiser om, fordi der selvfølgelig skal skabes et flertal for lovforslaget? Er der i essensen indgået et kompromis for at skabe det flertal, der findes, eller er det bare Venstres forslag, som bliver gennemført, og Dansk Folkeparti stemmer for det?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det forholder sig, som jeg allerede kort og klart har sagt.

Med hensyn til fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål vil jeg sige – og det kan de erfarne medlemmer af Indfødsretsudvalget bekræfte – at der er tale om en præcisering af en praksis, som man i længere tid har brugt i Indfødsretsudvalget, når det gælder disse borgere, der har arbejdet for danske interesser i udlandet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så får hr. Søren Søndergaard ordet igen, men så tror jeg faktisk, vi er ved at være fremme ved afstemningen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er da klart, at hvis integrationsministeren insisterer på ikke at ville diskutere det her, tager vi det da bare i en anden sammenhæng. Så tager vi det under den næste debat, og så kan statsministeren jo redegøre for den praksis, som regeringen åbenbart har med indgåelse af aftaler med Dansk Folkeparti, og som består i, at først indgår man en aftale med Dansk Folkeparti, og derefter kan Dansk Folkeparti meddele, at i øvrigt stemmer det ikke for indholdet af aftalen. Parlamentarisk er det meget interessant, og så må vi jo se frem til den første indfødsretslovgivning efter sommerferien og se, hvordan regeringen påtænker at få den igennem.

Men det korte af det lange er: Ministeren er selvfølgelig i sin gode ret til ikke at svare på spørgsmål, og jeg forstår godt, han ikke gør det, for der er ikke noget logisk og sammenhængende svar.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg troede ikke, hr. Søren Søndergaard var nybygynder.

Hr. Søren Søndergaard ved jo godt, at forslag til lov om indfødsrets meddelelse er noget helt særligt. Vi plejer at tilstræbe, at der er et flertal allerede før lovforslagets fremsættelse, for at ingen skal komme i den situation, at der er nogen, der bliver taget af lovforslaget. Derfor har vi indgået en glimrende aftale med Dansk Folkeparti om, hvordan de lovforslag kommer til at se ud i fremtiden, og det er så det, skal jeg sige til hr. Søren Søndergaard.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, jeg bliver nødt til at lade debatten fortsætte, men det er ikke med min gode vilje.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er ikke til at forstå, at det ikke er med formandens gode vilje.

Det er jo rigtigt, at man har indgået en aftale. Vi andre kan jo høre, at der fra talerstolen i dag er blevet sagt, at man ikke vil love, at man stemmer for den indfødsretslov, når den bliver fremsat i Folketinget. Derfor er det da relevant at stille spørgsmålet: Hvordan vil man så sikre at få vedtaget en lovgivning om dansk indfødsret

fremover, når regeringens parlamentariske grundlag i øvrigt ikke er enig med regeringen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan bekræfte over for fru Birthe Rønn Hornbech, at der er utrolig mange ting, jeg ikke ved. Men jeg kan konstatere, hvad der bliver sagt heroppefra, og jeg kunne også konstatere, hvad det var, fru Birthe Rønn Hornbech sagde.

Den forestilling, det svar, fru Birthe Rønn Hornbech gav, fordi ministeren ikke helt var i stand til det, var altså, at man forestiller sig, at det fremover skal være sådan, at man i Indfødsretsudvalget bag lukkede døre skal skaffe et flertal for, hvordan loven skal administreres. Det vil man gøre sammen med Dansk Folkeparti, og når man så har lavet indstillingen fra Indfødsretsudvalget sammen med Dansk Folkeparti, vil man tage den ned i Folketingssalen, hvor man så forventer, at Dansk Folkeparti kan få lov at stemme imod, mens vi andre skal stemme for.

Er det korrekt forstået, at det er den model, som fru Birthe Rønn Hornbech forestiller sig fremover skal være gældende?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Et lille praktisk spørgsmål: Den måde, de her indfødsretslove bliver forvaltet på nu, er sådan, at man kan stille ændringsforslag, hvis man ønsker at trække nogle mennesker ud, altså hvis der er nogle af dem, som allerede står der, som man ikke ønsker at give dansk statsborgerskab, en metode, som Dansk Folkeparti også har benyttet sig af.

Som et af de partier, der rent faktisk gerne vil give statsborgerskab til torturofre eller traumatiserede mennesker, som ikke kan tilegne sig sproget, er vores problem, at vi ikke har fået tilladelse til at få dem med i et ændringsforslag til et eksisterende lovforslag. Det må vi ikke. Det eneste, vi må gøre, er, at vi må trække personerne ud.

Det vil sige, at vi kan være med til at bestemme, hvorvidt det er færre personer, der skal have statsborgerskab, men vi kan ikke sætte nogle personer på, som vi gerne vil give statsborgerskab, og som der måske er et flertal i salen for. Den mulighed eksisterer ikke med den måde, som praksis er på indfødsretsområdet. Vil ministeren ikke bekræfte det?

Første næstformand (Svend Auken)

Så er det fru Rønn Hornbech. ... Fru Rønn Hornbech ønsker ikke ordet? Okay, men fru Rønn Hornbech tog ordet, og en række ordførere stillede derefter spørgsmål til fru Rønn Hornbech. Derfor er det kun fair at give hende mulighed for at få ordet. Hun ønsker ikke ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (V, S, KF, SF, RV, EL og KRF) mod 15 (DF).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af integrationsloven.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 7/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 14/5 2002. Anden behandling 17/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 47 (S, SF, EL og KRF).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Individuelle kontrakter).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 28/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 14/5 2002. Anden behandling 17/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kamal Qureshi (SF):**

Vi vil fra SF's side bare gerne sige, at vi har fra starten efterlyst ministerens tilkendegivelse af, at en kontrakt altså er en kontrakt imellem personer, som forpligter sig til at respektere hinanden, og at de rettigheder, man hver især har i forhold til det samarbejde, bliver respekteret fra begge sider.

Kl. 10.20

Vi har simpelt hen ikke kunnet få nogen tilkendegivelser fra ministeren af, at man også vil forpligte kommunerne til at stille den rigtige danskundervisning til rådighed for udlændingene, sådan at de får den undervisning, de har krav på i dag efter den nuværende lovgivning.

Vi vil undlade at stemme, fordi vi tror på, at kommunerne er mere pragmatisk orienteret, at kommunernes intentioner er bedre, og at de er mere indstillet på at indgå i et mere forpligtende samarbejde med udlændingene, end den her regering lægger op til.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre stemmer for forslaget. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi også er usikre på, om det her nu er en ligeværdig kontrakt, sådan at det ikke bare drejer sig om, at vi stiller en række krav til de mennesker, der skal integreres, men at der selvfølgelig også bliver stillet nogle krav til dem, der skal sørge for at stille de nødvendige aktiveringstilbud, uddannelsestilbud, fleksjob osv. til rådighed.

Vi havde meget gerne set, at der også i den her lovgivning var nogle krav til kommunerne, men jeg forventer så, at vi i forbindelse med de forhandlinger, vi har her til efteråret om den samlede integrationsindsats, bliver enige om at sikre, at der f.eks. også er en økonomisk incita-